

Bemærkninger til forslaget

Forslagets indhold

Det Radikale Venstre mener, at der er behov for snarlige initiativer til begrænsning af koncentrationen af sociale problemer i visse boligområder. På den baggrund foreslås det, at regeringen inden udgangen af 2004 fremsætter lovforslag, som sikrer,

- 1) at alle kommuner forpligtes til at bruge deres anvisningsret i det almene boligbyggeri på en sådan måde, at der sikres en jævn fordeling af boligsociale opgaver i hele den almene boligmasse,
- 2) at alle kommuner hvert år til Økonomi- og Erhvervsministeriet afleverer en redegørelse for, hvilke initiativer kommunen har taget med henblik på at modvirke social ghettodannelse og således sikre, at den enkelte borgers personlige kompetencer får de bedst tænkelige rammer at udfolde sig i til gavn for helheden og den enkelte selv, og
- 3) at Økonomi- og Erhvervsministeriet i samarbejde med andre relevante ministerier hvert år til Folketinget afleverer en redegørelse for den samlede indsats mod ghettodannelse baseret på kommunernes indberetninger.

Bemærkninger til de enkelte punkter i forslaget

Ad. 1:

En social opsplitning på boligområdet er alvorlig, da den let fører til opsplitning i det øvrige samfund – herunder daginstitutioner og skoler, som er afgørende for den sociale integration. Undersøgelser viser eksempelvis, at børn, som kommer fra dårligt stillede familier, klarer sig bedst, hvis de kommer i en skole med mange stærke børn fra stærke familier. Derfor er det vigtigt at forebygge social opsplitning på boligområdet.

En stor del af overførselsmodtagere i den arbejdsdygtige alder er i dag henvist til at bo i det almene boligbyggeri, da det øvrige boligmarked er utilgængeligt for denne gruppe. Der er flere alvorlige problemer i den almene sektors virkemåde. Massiv subsidiering og balancelejeprincippet betyder, at ældre almene bo-

liger er meget billige og derfor ekstremt eftertragtede. Der er lange køer, og det er kun dem, som har stået længe på venteliste, der har en chance for at få en god lejlighed. Nye boliger er dyrere, har ofte dårligere be-liggenhed og er derfor ikke lige så attraktive.

Kommunerne har i dag anvisningsret til 25 pct. af boligerne i det almene byggeri. Dermed kan kommunerne skaffe tag over hovedet til de medborgere, som ikke har andre muligheder. Anvisningsretten er en compensation over for skatteborgerne, som så at sige betaler til, at de almene selskaber løser en boligsocial opgave. I princippet gælder de 25 pct. anvisningsret i hver enkelt boligafdeling.

Interne regler for oprykning af nuværende lejere samt fraflytningsmønstret i de forskellige afdelinger medfører imidlertid ghettodannelser i de mindst attraktive boligafdelinger, med mindre kommunerne fører en meget aktiv politik for at sprede den sociale belastning. Kommuner, der ikke gør denne aktive indsats, ender derfor i praksis med fortrinsvis at anvende anvisningsretten i en lille del af kommunens samlede almene boligbyggeri i stedet for at bruge den i hele den almene boligmasse.

Derfor foreslår Det Radikale Venstre, at kommunerne forpligtes til fortrinsvis at bruge den kommunale anvisningsret i de boligafdelinger, hvor antallet af anviste beboere er under gennemsnittet i kommunens almene byggeri.

Samtidig skal kommunen forpligtes til først og fremmest at anvise til boligafdelinger, hvor mere end 70 pct. af beboerne i den arbejdsduelige alder er i arbejde eller under uddannelse. Det vil skabe en langt mere ligelig fordeling af ressourcестærke og mindre ressourcестærke beboere og således medvirke til et mindre opspilt samfund. Det betyder omvendt, at kommunerne helt må afstå fra at anvise til boligafdelinger, hvor mindre end 70 pct. af beboerne i den arbejdsduelige alder er i arbejde eller under uddannelse.

I princippet kunne dette være umuligt, hvis der i kommunen ikke er en eneste almen afdeling med mere end 70 pct. beskæftigede eller uddannelsessøgende. Skulle kommuner komme i den situation, skal de i ste-